

**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O OSIGURANJU DEPOZITA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OSIGURANJU DEPOZITA

I. USTAVNA OSNOVA DONOŠENJA ZAKONA

Osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona osiguranju depozita sadržana je u odredbama članka 2. stavka 4. alineje 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI DONOŠENJEM ZAKONA

A) Ocjena stanja

Glavni ciljevi sustava osiguranja depozita jesu doprinos stabilnosti financijskog sustava te zaštita financijski nedovoljno educiranih deponenata od gubitka svojih depozita u slučaju propasti kreditne institucije. Sustav osiguranja depozita istovremeno je i specifičan oblik sustava zaštite potrošača.

Institucija osiguranja depozita, pored centralne banke u funkciji pozajmljivača u nuždi (engl. *lender of last resort*) i supervizije bankovnog sustava, u današnje vrijeme predstavlja važan stup sigurnosti razvijenijih financijskih sustava.

Zakonske pretpostavke za uvođenje sustava osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj dane su u Zakonu o Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (NN 44/94, 79/98, 19/99, 35/00 i 60/04). Temeljem navedenog propisa osnovana je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (dalje u tekstu: Agencija) kao specijalizirana financijska institucija koja osigurava depozite.

Agencija je članica Europskog foruma osiguravatelja depozita (European Forum of Deposit Insurers – EFDI).

Postojeći sustav osiguranja depozita reguliran je Zakonom o osiguranju depozita (NN 177/04).

Visina osiguranog depozita iznosi 100.000 kuna, a obračunava se kao ukupan iznos svih depozita pojedinoga građanina kod određene banke, bilo da ih drži na jednome ili više štednih računa, na tekućem računu i žiroračunu u domaćoj i/ili stranoj valuti.

Premija za osiguranje depozita je linearna, tj. jednaka za sve banke i štedionice. Premija se obračunava i naplaćuje tromjesečno, temeljem podataka o stanju osiguranih depozita iskazanih u izvješćima o stanju ukupnih i osiguranih depozita građana. Premijska stopa iznosi 0,125% tromjesečno.

Važećim Zakonom o osiguranju depozita predviđena je mogućnost određivanja nižeg iznosa premije za osigurane depozite. Niži iznos premije može se odrediti u situaciji kada sredstva u fondu za osiguranje depozita premaše iznos od 2,5% od ukupne visine osiguranih depozita kod svih banaka računajući na dan 31. prosinca prethodne godine.

Uz premije, sredstva fonda za osiguranje depozita čine i sredstva naplaćena u stečajnim postupcima nad bankama i štedionicama po osnovi isplate osigurane štednje ili sredstva od naplate preuzete imovine iz stečajnih postupaka banaka i štedionica, prihodi od ulaganja slobodnih sredstava fonda za osiguranje depozita te iznimno sredstva iz državnog proračuna.

Sredstva fonda za osiguranje depozita vode se na posebnom žiroračunu Agencije pri Hrvatskoj narodnoj banci.

Ciljana visina sredstava fonda za osiguranje depozita iznosi 1.745.787.779 kuna, a krajem kolovoza 2008. sredstva fonda za osiguranje depozita iznosila su 1.017.745.640,00 kuna.

B) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti ovim Zakonom

Osnovni razlog za predlaganje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona osiguranju depozita jest potpuno usklađivanje s pravnom stečevinom Europske unije, odnosno usklađenje s odredbama Direktive 94/19/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. godine o programima osiguranja depozita.

Izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju depozita predviđa se pravo deponenta na obeštećenje u iznosu do 160.000 kuna, što je iznos veći od minimuma propisanog Direktivom (20.000 EUR), neovisno o broju njegovih računa, visini sredstava na njima, valuti i mjestu gdje se ti računi vode.

Nadalje, ovaj Zakon donosi proširenje opsega osiguranih deponentata s građana na sve fizičke osobe i na male poduzetnike. Jednako tako, ovim Zakonom uređuje se da se obeštećenje deponentata mora obaviti u roku od 90 dana od dana utvrđenja osiguranoga slučaja, s dva moguća produžetka roka od po 90 dana što je kraći rok od roka koji propisuje Direktiva i koji je godinu dana.

Ovim Zakonom uvodi odredba koja uređuje trenutak utvrđivanja nedostupnosti depozita, temeljem čega deponenti stječu pravo na obeštećenje. Važećim Zakonom pravo na obeštećenje počinje stečajem kreditne institucije, dok ovim Zakonom, deponenti imaju pravo na obeštećenje i kada Hrvatska narodna banka utvrdi kako kreditna institucija nije u stanju isplatiti depozite te nije izgledno da će se to stanje skoro izmijeniti.

Ovim Zakonom također se utvrđuje da inozemna kreditna institucija sa sjedištem u državi članici Europske unije, a koja ima podružnicu u Republici Hrvatskoj, ima pravo doosigurati svoje depozite kod Agencije ako osiguranje depozita kod Agencije po visini i/ili opsegu prelazi visinu i/ili opseg osiguranja depozita u državi sjedišta kreditne institucije, sukladno odredbama Direktive. Ovaj Zakon predviđa da se i podružnica inozemne kreditne institucije sa sjedištem u državi koja nije članica Europske unije mora uključiti u sustav osiguranja depozita ako Agencija ocijeni da sustav osiguranja depozita u koji je kreditna institucija uključena pruža manju zaštitu vjerovnicima od sustava osiguranja depozita, sukladno ovome Prijedlogu Zakona. Ovaj pristup osigurava minimalno jednaku zaštitu deponentata (zaštitu potrošača), bilo da polažu depozit u domaću kreditnu instituciju ili u podružnicu inozemne kreditne institucije sa sjedištem u državi koja nije članica Europske unije.

Ovaj Zakon predviđa i mogućnost poduzimanja mjera za povećanje likvidnosti i solventnosti kreditne institucije. To su ulaganje u dopunski kapital, upisivanje i uplata novih dionica, otkup imovine ili izdavanje jamstava za određene obveze kreditne institucije s tim da ukupan iznos uložениh sredstava za sprečavanje nedostupnosti depozita ne smije prelaziti 50% iznosa osiguranih depozita kreditne institucije iskazane u zadnjemu mjesečnom izvješću o stanju

depozita. Uvjet za moguću primjenu mjera jest prethodno mišljenje Hrvatske narodne banke. U naravi, mjere za povećanje likvidnosti i solventnosti (odnosno sprječavanje otvaranja stečajnog postupka) bit će dio koordiniranih mjera Hrvatske narodne banke i Agencije preko posebne uprave u situacijama kada je financijsko stanje kreditne institucije takvo da je neizvjestan daljnji nastavak njezina poslovanja.

Mjere za povećanje likvidnosti i solventnosti su jedna od mogućih reorganizacijskih mjera koje poduzima Hrvatska narodna banka zajedno s Agencijom, akceptirajući odredbe Direktive 2001/24/EC o reorganizaciji i likvidaciji kreditnih institucija u dijelu koji govori o reorganizacijskim mjerama kao mjerama kojima je svrha očuvati ili obnoviti financijsku stabilnost kreditne institucije, a koje bi čak mogle utjecati na postojeća prava trećih osoba, uključujući zabranu plaćanja, zabranu provedbe ovrhe i smanjenje tražbina.

C) Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

Donošenjem predloženog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju depozita u potpunosti će se uskladiti nacionalno zakonodavstvo Republike Hrvatske s odredbama Direktive 94/19/EC Europskog parlamenta i Vijeća o programima osiguranja depozita.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA O OSIGURANJU DEPOZITA

Za potrebe ovog Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OSIGURANJU DEPOZITA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 161. stavku 1. Poslovnika Hrvatskog sabora predlaže se donošenje ovog Zakona po hitnom postupku, s obzirom na to da je riječ o usklađivanju s propisima Europske unije.

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OSIGURANJU DEPOZITA

Tekst prijedloga ovoga Zakona dostavlja se u obliku Konačnog prijedloga Zakona sukladno prijedlogu za provedbu hitnog postupka u postupku njegovog donošenja.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OSIGURANJU DEPOZITA

Članak 1.

U Zakonu o osiguranju depozita ("Narodne novine", broj 177/04) članak 1. mijenja se i glasi:

"Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuje se osiguranje depozita u kreditnim institucijama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i podružnicama kreditnih institucija sa sjedištem izvan Republike Hrvatske."

Članak 2.

Članak 2. mijenja se i glasi:

"Članak 2.

(1) Depozit u smislu ovoga Zakona jest potražni novčani saldo koji je kreditna institucija na temelju zakona ili ugovornih pogodbi dužna podmiriti vjerovniku, a on obuhvaća sredstva koja su preostala po bankovnim računima te privremena stanja vezana uz obavljanje poslovne djelatnosti kreditne institucije. Depozit u smislu ovoga Zakona je i obveza kreditne institucije po osnovi štedne knjižice te druge odgovarajuće pisane potvrde o depozitu, a koje su izdane kao vrijednosni papir sukladno posebnim propisima, osim ako te isprave glase na donositelja ili po naredbi.

(2) Kreditna institucija dužna je osigurati depozite kod Agencije, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) Inozemna kreditna institucija koja ima podružnicu u Republici Hrvatskoj osigurava depozite koji se vode u toj podružnici kod Agencije kada je i u mjeri u kojoj je to propisano ovim Zakonom.

(4) Kreditna institucija iz stavka 2. i 3. ovoga članka u pogledu koje postoji obveza osiguranja depozita kod Agencije ne smije prikupljati depozite dok se ne uključi u sustav osiguranja depozita Agencije."

Članak 3.

Iza članka 2. dodaje se članak 2.a i naslov iznad njega koji glasi:

"POJMOVI

Članak 2.a

(1) Kreditnom institucijom u smislu ovoga Zakona smatra se:

- 1) banka, štedna banka i stambena štedionica sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke sukladno zakonu kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija i

2) podružnica kreditne institucije sa sjedištem izvan Republike Hrvatske koja pruža usluge na području Republike Hrvatske sukladno zakonu kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija.

(2) Osigurani slučaj u smislu ovoga Zakona nastupa kad Hrvatska narodna banka kreditnoj instituciji iz stavka 1. ovoga članka dostavi rješenje o nedostupnosti depozita kojim se utvrđuje da kreditna institucija zbog svoje financijske situacije ne može niti će uskoro moći isplatiti dospjele depozite, ili kada nadležni sud donese rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom.

(3) Agencija u smislu ovoga Zakona je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka."

Članak 4.

Članak 3. mijenja se i glasi:

"Članak 3.

(1) Kada nastupi osigurani slučaj, vjerovnici kreditne institucije u pogledu koje je osigurani slučaj nastupio imaju prema Agenciji pravo na obeštećenje, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Pravo na obeštećenje iz stavka 1. ovoga članka nemaju:

1. druge kreditne institucije za depozite koji se vode u njihovo ime i za njihov račun,
2. vjerovnici kreditne institucije za sredstva i instrumente uključene u jamstveni kapital kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka,
3. financijske institucije,
4. osiguravajuća društva privatnoga i javnog prava, uključujući i dobrovoljne te obvezne mirovinske fondove,
5. društva za upravljanje otvorenim investicijskim fondovima i zasebna imovina kojom ona upravljaju te zatvoreni investicijski fondovi,
6. države, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe kojima su posebnim zakonom povjereni poslovi državne uprave,
7. vladajuća i ovisna društva s kojima kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka čini koncern,
8. članovi Uprave, članovi Nadzornog odbora te osobe koje sudjeluju s najmanje 5% u temeljnom kapitalu kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka,
9. revizor zadnjih revidiranih financijskih izvješća kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka,
10. vjerovnici po osnovi depozita koji ne glase na ime, nego na anonimnog donositelja šifrirane zaporke,
11. vjerovnici po osnovi depozita koji proizlaze iz poslova za koje su određene osobe pravomoćno osuđene za kazneno djelo prikrivanja protuzakonito dobivenoga novca,
12. trgovačka društva koja se prema Zakonu o računovodstvu smatraju srednjim, odnosno velikim obveznicima primjene tog Zakona,
13. vjerovnici koji su neposredno s kreditnom institucijom ugovorili visoku kamatu i pribavili imovinsku korist, a to je prouzročilo financijske poteškoće kreditne institucije ili je pridonijelo bitnome pogoršanju financijskog položaja kreditne institucije te
14. vjerovnici koji su depozite ili dio depozita stekli nakon što je Hrvatska narodna banka oduzela odobrenje za rad kreditnoj instituciji.

(3) Pravo iz stavka 1. ovoga članka nemaju ni vjerovnici koji imaju prebivalište, odnosno sjedište u inozemstvu ako po svojim obilježjima odgovaraju vjerovnicima iz prethodnoga stavka.

(4) Iznimno, ako je na temelju ugovora o otvaranju bankovnog računa izričito ugovoreno da vjerovnik taj bankovni račun vodi u svoje ime, a za račun drugoga (povjerenički račun), osnovanost prava na obeštećenje utvrđuje se s obzirom na osobu za čiji račun se vodi povjerenički bankovni račun.

(5) Imovinskopravni zahtjev s naslova prava iz stavka 1. ovoga članka zastarijeva u roku od 5 godina, nakon što je u Narodnim novinama objavljeno da je nastupio osigurani slučaj.

(6) Pravo iz stavka 1. ovoga članka nije prenosivo, izuzevši nasljeđivanjem.

(7) Za rješavanje svih sporova o osnovanosti i visini vjerovnikova prava na obeštećenje stvarno i mjesno je nadležan Trgovački sud u Zagrebu. "

Članak 5.

Iza članka 3. dodaje se članak 3.a i naslov iznad njega koji glasi:

"POSEBNOSTI POVJERENIČKIH I ZAJEDNIČKIH BANKOVNIH RAČUNA TE BANKOVNIH RAČUNA OPTEREĆENIH ZALOŽNIM PRAVOM

Članak 3.a

(1) Ako je na temelju ugovora o otvaranju bankovnog računa izričito ugovoreno da najmanje dva imatelja taj bankovni račun vode zajednički (zajednički račun), gornja granica prava na obeštećenje iz članka 4. ovoga Zakona kod zajedničkih bankovnih računa utvrđuje se s obzirom na udio u depozitu svakoga pojedinog imatelja zajedničkoga bankovnog računa. Svakom imatelju zajedničkoga bankovnog računa pribrojiti će se jednak udio u depozitu po zajedničkome bankovnom računu, osim ako drukčije nije ugovoreno prilikom sklapanja ugovora o otvaranju zajedničkoga bankovnog računa.

(2) Svi bankovni računi društava bez pravne osobnosti, nasljedničkih i suvlasničkih zajednica smatraju se za potrebe ovoga Zakona depozitom jednog vjerovnika kreditne institucije.

(3) Ako je na temelju ugovora o otvaranju bankovnog računa izričito ugovoreno da vjerovnik taj bankovni račun vodi u svoje ime, a za račun drugoga (povjerenički račun), gornja granica prava na obeštećenje iz članka 4. ovoga Zakona utvrđuje se s obzirom na osobu za čiji račun se vodi povjerenički bankovni račun.

(4) Ako je na depozitu zasnovano založno pravo, neovisno o tome je li ono zasnovano dobrovoljno ili u sudskom postupku, zahtjev za obeštećenjem iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona mogu postaviti i založni dužnik i založni vjerovnik. Neovisno o tome tko je postavio zahtjev za obeštećenjem, Agencija će svoju obvezu ispuniti na račun založnoga dužnika, a založno pravo nastavlja teretiti iznos isplaćene naknade za obeštećenje."

Članak 6.

Članak 4. mijenja se i glasi:

"Članak 4.

Vjerovnik ima pravo na obeštećenje do uključivo visine od 160.000,00 kuna u 100%-tnom

iznosu, po kreditnoj instituciji, neovisno o broju njegovih bankovnih računa, visini sredstava po njima, valuti i mjestu gdje se ti bankovni računi vode."

Članak 7.

Članak 5. mijenja se i glasi:

"Članak 5.

(1) Vjerovnikovo pravo na obeštećenje određuje se prema ukupnim sredstvima po svim njegovim depozitima u trenutku nastupa osiguranog slučaja, umanjanim za sva prava kreditne institucije prema njemu, a koja mu se mogu staviti u prijeboj.

(2) Pravo na obeštećenje obuhvaća i tražbine s naslova kamata koje su dospjele do trenutka nastupa osiguranog slučaja.

(3) Pravo na obeštećenje depozita u stranoj valuti obračunava se u kunama po srednjemu tečaju Hrvatske narodne banke, a koji je važio na dan nastupanja osiguranog slučaja."

Članak 8.

Članak 6. mijenja se i glasi:

"Članak 6.

(1) Hrvatska narodna banka dužna je bez odgađanja, a najkasnije u roku 21 dan od dana kada je utvrdila da kreditna institucija nije isplatila dospjele depozite, donijeti rješenje o nedostupnosti depozita. Hrvatska narodna banka rješenje dostavlja kreditnoj instituciji i Agenciji te ga objavljuje u Narodnim novinama.

(2) Kada nastupi osigurani slučaj, Agencija poduzima mjere kako bi pripremila obeštećenje vjerovnika kreditne institucije unutar roka od tri mjeseca nakon što je nastupio osigurani slučaj. Za tu svrhu kreditna institucija dužna je Agenciji staviti na raspolaganje svu dokumentaciju koja je potrebna za obeštećenje vjerovnika kreditne institucije. Uz suglasnost Hrvatske narodne banke, Agencija iznimno može dva puta produžiti taj rok, svaki put za dodatna tri mjeseca.

(3) Agencija će bez odgađanja po nastupu osiguranog slučaja na internetskoj stranici Agencije te oglasom u dvjema dnevnim novinama, koje su dostupne na području cijele Republike Hrvatske, obavijestiti vjerovnike kreditne institucije o nastupu osiguranog slučaja i o detaljima vezanim uz obveze Agencije da obešteti vjerovnike kreditne institucije, sukladno odredbama ovoga Zakona. U toj obavijesti Agencija će vjerovnike obavijestiti i o roku iz stavka 2. ovoga članka, o mogućnosti njegova produženja te o tome da će im prije isteka roka iz stavka 2. ovoga članka u istim glasilima, kao i na internetskoj stranici Agencije, uputiti poziv za podnošenje pojedinačnih zahtjeva za obeštećenjem.

(4) Ako se rok iz stavka 2. ovoga članka produži uz suglasnost Hrvatske narodne banke, Agencija je obavijest o tom produženju dužna objaviti u istim glasilima u kojima je objavljen i oglas iz stavka 3. ovoga članka te na internetskoj stranici Agencije. U toj obavijesti Agencija je dužna iznova obavijestiti vjerovnike da će im prije protoka tog roka u istim glasilima te na internetskoj stranici Agencije, uputiti poziv za podnošenje pojedinačnih zahtjeva za obeštećenjem.

(5) Prije isteka roka iz stavka 2. ovoga članka Agencija je na svojoj internetskoj stranici te u glasilima u kojima je objavila obavijesti vjerovnicima iz stavka 3. ovoga članka dužna uputiti poziv vjerovnicima za podnošenje pojedinačnih zahtjeva za obeštećenjem. U tom pozivu vjerovnike se mora obavijestiti o načinu i rokovima za ostvarenje prava na obeštećenje.

(6) Vjerovnik kreditne institucije dužan je podnijeti Agenciji uredan i potpun pisani zahtjev za obeštećenjem u roku od dvanaest mjeseci od poziva iz stavka 5. ovoga članka. Nakon protoka tog roka vjerovnik kreditne institucije gubi pravo na obeštećenje, osim ako dokaže da ne odgovara za propuštanje roka.

(7) Agencija je dužna bez odgađanja ispitati podnesene pisane zahtjeve iz stavka 6. ovoga članka, a svoje obveze dužna je ispuniti u roku od 30 dana od zaprimanja urednoga i potpunog zahtjeva.

(8) Ako se pravo vjerovnika tiče poslova za koje je protiv određenih osoba pokrenut kazneni postupak zbog počinjenja kaznenog djela prikrivanja protuzakonito dobivenog novca, Agencija može vjerovniku uskratiti pravo na obeštećenje do završetka kaznenoga postupka.

(9) Obeštećenjem vjerovnika na Agenciju prelazi tražbina vjerovnika prema kreditnoj instituciji u visini isplaćenog obeštećenja. Zajedno s tražbinom vjerovnika, na Agenciju prelazi i pravo da se u razmjernom iznosu koristi i svim sporednim pravima koja vjerovniku pripadaju naspram kreditne institucije. Ako se nad kreditnom institucijom otvori stečajni postupak, Agencija ima pravo i obvezu u stečajnom postupku prijaviti tražbinu u iznosu ukupne obveze po osnovi obeštećenja vjerovnika kreditne institucije, neovisno o tome je li u tom času već obeštetila vjerovnike.

(10) Direktor Agencije donijet će odluku o sadržaju pisanog zahtjeva i načinu ostvarenja prava na obeštećenje, prije isteka roka iz stavka 2. ovoga članka."

Članak 9.

U članku 7. stavku 4. riječi: " U slučaju pokretanja stečajnog postupka nad bankom " brišu se.

Članak 10.

Članak 8. i naslov iznad njega mijenjaju se u glase:

"PODRUŽNICA KREDITNE INSTITUCIJE SA SJEDIŠTEM U DRŽAVI ČLANICI EUROPSKE UNIJE

Članak 8.

(1) Ako kreditna institucija sa sjedištem u državi članici Europske unije ima podružnicu u Republici Hrvatskoj, ta se podružnica ima pravo uključiti u sustav osiguranja depozita sukladno ovome Zakonu ako osiguranje depozita temeljem ovoga Zakona po visini i/ili opsegu prelazi osiguranje depozita u državi sjedišta kreditne institucije. Ima li inozemna kreditna institucija više podružnica u Republici Hrvatskoj, sve one tretiraju se za potrebe ovoga Zakona kao jedna jedinstvena podružnica.

(2) Osiguranje depozita podružnice kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka ograničava se po visini i opsegu samo na onaj dio koji prelazi osiguranje depozita u državi sjedišta kreditne institucije.

(3) Podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka podnosi Agenciji zahtjev za uključivanje u sustav osiguranja Agencije. Uza zahtjev, dostavljaju se i podaci o sustavu osiguranja depozita u koji je kreditna institucija uključena.

(4) Temeljem zaprimljenoga zahtjeva Agencija donosi rješenje o uključivanju podružnice kreditne institucije u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj. Tim rješenjem određuju se visina i opseg osiguranja depozita podružnice kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka, premija za uključivanje u sustav osiguranja, kao i osnovica te premijska stopa za premiju osiguranja depozita koja se odnosi na podružnicu kreditne institucije. Pri određivanju premijske stope za premiju osiguranja depozita Agencija vodi računa o visini i opsegu osiguranja depozita u državi sjedišta kreditne institucije.

(5) Rješenje iz stavka 4. ovoga članka je konačno i protiv njega je moguće pokrenuti upravni spor.

(6) Podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka uključena je u sustav osiguranja na temelju ovoga Zakona uplatom premije za uključivanje u sustav osiguranja depozita.

(7) Podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka dužna je bez odlaganja obavijestiti Agenciju i Hrvatsku narodnu banku o svakoj promjeni u pogledu članstva kreditne institucije u sustavu osiguranja depozita u državi sjedišta kreditne institucije, kao i o promjeni karakteristika sustava osiguranja u koji je kreditna institucija uključena.

(8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka, Agencija može donijeti novo rješenje kojim će odrediti visinu i opseg osiguranja depozita podružnice kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka, kao i osnovicu te premijsku stopu premije osiguranja depozita koja se odnosi na tu podružnicu kreditne institucije.

(9) Ako podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka ne ispunjava, nepotpuno ili nepravovremeno ispunjava svoje obveze prema Agenciji, Agencija će o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(10) U slučaju iz stavka 9. ovoga članka Hrvatska narodna banka ovlaštena je zahtijevati od podružnice kreditne institucije da svoje obveze ispuni u naknadnomu primjerenom roku. Ne ispuni li podružnica kreditne institucije svoje obveze niti u naknadnome primjerenom roku, Hrvatska narodna banka o tome će obavijestiti nadležno tijelo koje je kreditnoj instituciji izdalo odobrenje za rad u državi sjedišta.

(11) Nadležno tijelo iz države sjedišta kreditne institucije iz stavka 10. ovoga članka odredit će u suradnji s Agencijom i Hrvatskom narodnom bankom mjere potrebne za uredno ispunjavanje obveza podružnice kreditne institucije prema Agenciji.

(12) Ako nadležno tijelo iz stavka 10. ovoga članka ne odredi potrebne mjere ili se te mjere pokažu neučinkovitima, Agencija može, uz suglasnost nadležnog tijela koje je kreditnoj instituciji izdalo odobrenje za rad, isključiti podružnicu kreditne institucije iz sustava osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj uz otkazni rok od dvanaest mjeseci. Po isteku tog roka Agencija odgovara samo za obveze podružnice kreditne institucije koje su nastale prije isteka tog roka.

(13) Isključi li Agencija podružnicu kreditne institucije iz sustava osiguranja depozita, obavijest o tome objavit će se u Narodnim novinama te u najmanje jednim dnevnim novinama koje se distribuiraju na području Republike Hrvatske.

(14) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na kreditnu instituciju na odgovarajući se način primjenjuju i na podružnice kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka, a koja je uključena u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj. "

Članak 11.

Iza članka 8. dodaje se članak 8.a i naslov iznad njega koji glasi:

"PODRUŽNICA KREDITNE INSTITUCIJE SA SJEDIŠTEM U DRŽAVI KOJA NIJE ČLANICA EUROPSKE UNIJE

Članak 8.a

(1) Ako kreditna institucija sa sjedištem u državi koja nije članica Europske unije ima podružnicu u Republici Hrvatskoj, ta se podružnica mora uključiti u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj ako Agencija ocijeni da sustav osiguranja depozita u koji je kreditna institucija iz države koja nije članica Europske unije uključena pruža manju zaštitu vjerovnicima od sustava osiguranja depozita sukladno ovome Zakonu.

(2) Kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka mora podnijeti Agenciji zahtjev za ocjenu sustava osiguranja depozita u koji je uključena prilikom podnošenja zahtjeva za odobrenjem za rad podružnice. Uz zahtjev, dostavljaju se i podaci o sustavu osiguranja depozita u koji je ta kreditna institucija uključena. Agencija je dužna donijeti ocjenu sustava osiguranja depozita u koji je kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka uključena u roku od 60 dana od zaprimanja potpunoga pisanog zahtjeva.

(3) Prilikom donošenja ocjene iz stavka 2. ovoga članka, Agencija procjenjuje sustav osiguranja depozita u koji je kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka uključena, vodeći pritom računa o vrstama depozita koji su osigurani, o iznosu osiguranih depozita po pojedinome vjerovniku, o karakteristikama sustava koosiguranja, propisanim i očekivanim rokovima za isplatu osiguranih depozita te o mogućnosti sudske zaštite.

(4) Ako Agencija utvrdi da sustav osiguranja depozita u koji je kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka uključena pruža manju zaštitu vjerovnicima od sustava osiguranja depozita sukladno ovome Zakonu, Agencija će donijeti rješenje kojim će naložiti kreditnoj instituciji da se u pogledu depozita podružnice uključi u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj. Ima li kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka više podružnica u Republici Hrvatskoj, sve one tretiraju se za potrebe ovoga Zakona kao jedna jedinstvena podružnica.

(5) Rješenje Agencije o uključivanju podružnice kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka u sustav osiguranja depozita je konačno i protiv njega je moguće pokrenuti upravni spor.

(6) Podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka uključena je u sustav osiguranja depozita uplatom premije za uključivanje u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj. Premija za uključivanje u sustav osiguranja depozita za podružnicu iz stavka 1. ovoga članka iznosi 0,3% minimalnoga temeljnoga kapitala propisanog za osnivanje odgovarajuće kreditne institucije u Republici Hrvatskoj.

(7) Podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka dužna je bez odlaganja obavijestiti Agenciju i Hrvatsku narodnu banku o svakoj promjeni u pogledu članstva kreditne institucije u sustavu osiguranja depozita u državi sjedišta kreditne institucije, kao i o promjeni karakteristika sustava osiguranja u koji je kreditna institucija uključena.

(8) Ako podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka ne ispunjava, ili nepotpuno ili nepravovremeno ispunjava svoje obveze prema Agenciji, Agencija će o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ovlaštena je zahtijevati od podružnice kreditne institucije da svoje obveze ispuni u naknadnomu primjerenom roku te odrediti mjere potrebne za uredno ispunjavanje obveza podružnice kreditne institucije prema Agenciji.

(10) Ako podružnica kreditne institucije ne provede mjere iz stavka 9. ovoga članka, Agencija može, uz suglasnost Hrvatske narodne banke, isključiti podružnicu kreditne institucije iz sustava osiguranja i bez ostavljanja otkaznog roka. Po isključenju Agencija odgovara samo za obveze podružnice kreditne institucije koje su nastale do isključenja.

(11) Ako Agencija isključi podružnicu kreditne institucije iz sustava osiguranja, obavijest o tome objavit će se u Narodnim novinama te u najmanje jednim dnevnim novinama koje se distribuiraju na području Republike Hrvatske.

(12) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na kreditne institucije, na odgovarajući se način primjenjuju i na podružnicu kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka koje su uključene u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj."

Članak 12.

U članku 9. stavku 1. riječ: "građana" briše se.

U stavku 2. riječi: "od zadnjeg dana tromjesečja" zamjenjuju se riječima: "po isteku mjeseca na koji se izvješće odnosi".

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

"(4) Ako kreditna institucija ne plati premiju iz stavka 1. ovoga članka u roku iz stavka 3. ovoga članka, Agencija će o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku, koja će pozvati kreditnu instituciju da premiju plati u naknadnome primjerenom roku. Ne plati li kreditna institucija premiju ni u naknadnome primjerenom roku, Hrvatska narodna banka poduzet će prema kreditnoj instituciji odgovarajuće mjere sukladno svojim zakonskim ovlastima."

Članak 13.

U naslovu iznad članka 12. riječi: "BANAKA I STAMBENIH ŠTEDIONICA" zamjenjuju se riječima: "KREDITNIH INSTITUCIJA".

Članak 14.

Iza članka 16. dodaje se članak 16.a i naslov iznad njega koji glasi:

"MJERE ZA SPREČAVANJE NASTUPA OSIGURANOG SLUČAJA

Članak 16.a

(1) S ciljem sprečavanja nastupa osiguranog slučaja, a primjenjujući načelo najnižega procijenjenog troška, Agencija može poduzeti mjere za povećanje likvidnosti i solventnosti određene kreditne institucije.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka sastavni su dio Programa mjera za povećanje likvidnosti i solventnosti koji Agenciji predlaže kreditna institucija.

(3) Programom iz stavka 2. ovoga članka reguliraju se sve obveze kreditne institucije i Agencije. Program mora sadržavati vrstu mjera, nositelje provedbe, rokove ostvarivanja mjera te instrumente osiguranja.

(4) Mjere za povećanje likvidnosti i solventnosti iz stavka 1. ovoga članka jesu:

1. ulaganje u dopunski kapital,
2. upisivanje i uplata novih dionica prilikom povećanja temeljnoga kapitala kreditne institucije,
3. otkup imovine te
4. izdavanje jamstava.

(5) Odluku o prihvaćanju Programa iz stavka 2. ovoga članka donosi Uprava Agencije uz prethodno mišljenje Hrvatske narodne banke.

(6) Ukupan iznos uložениh sredstava po mjerama iz stavka 4. ovoga članka ne smije prijeći 50% iznosa osiguranih depozita kreditne institucije iskazane u zadnjemu izvješću o stanju ukupnih i osiguranih depozita kreditne institucije."

Članak 15.

U članku 17. stavku 2. iza točke 4. dodaje se nova točka 5. koja glasi::

"5. sredstva prikupljena zaduživanjem kod Hrvatske narodne banke i kreditnih institucija,".

Dosadašnje točke 5. i 6. postaju točke 6. i 7.

Stavci 3., 4. i 5. mijenjaju se i glase:

"(3) Sredstva Fonda Agencija koristi za obeštećenje u slučaju nastupa osiguranog slučaja.

(4) Sredstva Fonda, osim za namjenu iz stavka 3. ovoga članka, koriste se i za:

1. za plaćanje troškova nastalih u postupku obeštećenja iz stavka 3. ovoga članka,
2. za plaćanje troškova nastalih u postupku ostvarenja tražbina koje je Agencija stekla temeljem odredbe članka 6. stavka 9. ovoga Zakona,
3. za plaćanje troškova vezanih uz ulaganje sredstava fonda za osiguranje depozita,
4. za otplatu zajmova uzetih radi podmirenja zahtjeva iz točke 1. ovoga stavka,
5. za plaćanje pasivnih kamata,
6. za iskup vrijednosnih papira te
7. za financiranje mjera iz članka 16.a stavka 4. ovoga Zakona.

(5) Sredstva Fonda mogu se ulagati u:

1. u kratkoročne vrijednosne papire izdane od ili uz jamstvo Republike Hrvatske i Hrvatske narodne banke,
2. u kratkoročne vrijednosne papire izdane od ili uz jamstvo država članica Europske

- unije i ostalih država članica OECD-a,
3. u dugoročne dužničke vrijednosne papire izdane od ili uz jamstvo Republike Hrvatske,
 4. u dugoročne dužničke vrijednosne papire izdane od ili uz jamstvo država članica Europske unije i ostalih država članica OECD-a. "

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

"(6) Sredstva fonda za osiguranje depozita mogu se koristiti i za pokriće troškova zaposlenika Agencije, kao i za financiranje tekućih poslovnih rashoda."

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Članak 16.

Naslov iznad članka 18. mijenja se i glasi:"OBAVJEŠTAVANJE O SUSTAVU OSIGURANJA DEPOZITA".

Članak 18. mijenja se i glasi:

"Članak 18.

(1) Kreditna institucija je dužna svojim klijentima, kao i potencijalnim klijentima, pružiti obavijesti o sustavu osiguranja depozita Agencije.

(2) Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka moraju sadržavati podatke:

1. o pravu na obeštećenje,
2. o gornjoj granici prava na obeštećenje,
3. o nastupanju osiguranog slučaja te
4. o postupku obeštećenja.

(3) Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka moraju biti lako dostupne na hrvatskome jeziku i na latiničnom pismu u svim podružnicama i poslovnicama kreditne institucije te na internetskoj stranici kreditne institucije.

(4) Podružnica kreditne institucije izvan Republike Hrvatske obavijesti iz stavka 1. ovoga članka mora učiniti dostupnima na službenome jeziku države u kojoj se podružnica nalazi.

(5) Kreditna institucija ne smije klijentima i potencijalnim klijentima naplaćivati obavijesti iz stavka 1. ovoga članka. Na zahtjev pojedinoga klijenta, kreditna institucija dužna je pružiti dodatne informacije o sustavu osiguranja depozita Agencije, o uvjetima i postupku obeštećenja.

(6) Kreditna institucija ne smije koristiti svoju pripadnost sustavu osiguranja depozita Agencije za promidžbene svrhe. Kreditna institucija smije samo javno navesti podatak o tome da pripada sustavu osiguranja depozita Agencije.

(7) Obveze iz stavka 1. do 6. ovoga članka odnose se na odgovarajući način i na podružnicu inozemne kreditne institucije sa sjedištem u državi članici Europske unije i podružnicu inozemne kreditne institucije sa sjedištem u državi koja nije članica Europske unije, s time da su one dužne izričito navesti jesu ili nisu uključene u sustav osiguranja Agencije te klijente obavijestiti i o matičnom sustavu osiguranja depozita kojem eventualno pripadaju."

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 17.

U cijelom tekstu Zakona riječ: "banka" u odgovarajućem broju i padežu zamjenjuje se riječima: "kreditna institucija" u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 18.

Ovaj Zakon objaviti će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 01. siječnja 2009. osim odredbi članka 2., 4., i 6. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 01. siječnja 2010. te članka 10., 11. i 16. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.

VI. OBRAZLOŽENJE ODREDBI KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Člankom 1. definira se da se ovim Zakonom uređuje osiguranje depozita u kreditnim institucijama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i podružnicama kreditnih institucija sa sjedištem izvan Republike Hrvatske. Ovim člankom definira se i da se pod pojmom kreditne institucije smatra kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke sukladno zakonu kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija te podružnica kreditne institucije sa sjedištem izvan Republike Hrvatske koja pruža usluge na području Republike Hrvatske sukladno zakonu kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija. Pod pojmom kreditne institucije u smislu ovog Zakona podrazumijevaju se banke, štedne banke i stambene štedionice.

Nadalje, ovim člankom definira se da osigurani slučaj u smislu ovoga Zakona nastupa kad Hrvatska narodna banka kreditnoj instituciji dostavi rješenje kojim se utvrđuje da kreditna institucija zbog svojega financijskog položaja nije u stanju isplatiti depozite te da nije izgledno da će se to stanje skoro izmijeniti, ili kada nadležni sud donese rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom.

Uz članak 2.

Člankom 2. definira se depozit te se uređuje da depozit u smislu ovog Zakona jest potražni novčani saldo koji je kreditna institucija na temelju zakona ili ugovornih pogodbi dužna podmiriti vjerovniku, a on obuhvaća sredstva koja su preostala po bankovnim računima te privremena stanja vezana uz obavljanje poslovne djelatnosti kreditne institucije. Nadalje, definira se da depozit u smislu ovoga Zakona je i obveza kreditne institucije po osnovi štedne knjižice te druge odgovarajuće pisane potvrde o depozitu, a koje su izdane kao vrijednosni papir sukladno posebnim propisima, osim ako te isprave glase na donositelja ili po naredbi.

Ovim člankom uređuje se i obveza da je kreditna institucija dužna osigurati depozite kod Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka sukladno odredbama ovog Zakona te da inozemna kreditna institucija koja ima podružnicu u Republici Hrvatskoj osigurava depozite koji se vode u toj podružnici kod Agencije kada je i u mjeri u kojoj je to propisano ovim Zakonom. Također, ovim člankom uređuje se da kreditna institucija iz stavka 1., odnosno 2. ovoga članka u pogledu koje postoji obveza osiguranja depozita kod Agencije ne smije prikupljati depozite dok se ne uključi u sustav osiguranja depozita Agencije.

Uz članak 3.

Odredbama ovoga članka definiraju se pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu.

Uz članak 4.

Ovim člankom uređuje se da kada nastupi osigurani slučaj, vjerovnici kreditne institucije u pogledu koje je osigurani slučaj nastupio imaju prema Agenciji pravo na obeštećenje, sukladno odredbama ovoga Zakona te tko nema pravo na obeštećenje. Nadalje, ovim člankom uređuje se da imovinskopravni zahtjev s naslova prava na obeštećenje zastarijeva u roku od 5 godina, nakon što je u Narodnim novinama objavljeno da je nastupio osigurani slučaj te da pravo na obeštećenje nije prenosivo, izuzevši nasljeđivanjem.

Uz članak 5.

Člankom 5. uređuju se posebnosti povjereničkih i zajedničkih računa te bankovnih računa opterećenih založnim pravom. Prema odredbi ovog članka svi bankovni računi društava bez pravne osobnosti, nasljedničkih i suvlasničkih zajednica smatraju se za potrebe ovoga Zakona depozitom jednog vjerovnika kreditne institucije, a ako je na temelju ugovora o otvaranju bankovnog računa izričito ugovoreno da vjerovnik taj bankovni račun vodi u svoje ime, a za račun drugoga (povjerenički račun), gornja granica prava na obeštećenje utvrđuje se s obzirom na osobu za čiji račun se vodi povjerenički bankovni račun. Nadalje, odredbom ovog članka uređuje se da neovisno o tome tko je postavio zahtjev za obeštećenjem,

Agencija će svoju obvezu ispuniti na račun založnoga dužnika, a založno pravo nastavlja teretiti iznos isplaćene naknade za obeštećenje.

Uz članak 6.

Člankom 6. uređuje se visina obeštećenja odnosno da vjerovnik ima pravo na obeštećenje do uključivo visine od 160.000,00 kuna u 100%-tnom iznosu, po kreditnoj instituciji, neovisno o broju njegovih bankovnih računa, visini sredstava po njima, valuti i mjestu gdje se ti bankovni računi vode.

Uz članak 7.

Ovim člankom uređuje se da se vjerovnikovo pravo na obeštećenje određuje prema ukupnim sredstvima po svim njegovim depozitima u trenutku nastupa osiguranog slučaja, umanjenim za sva prava kreditne institucije prema njemu, a koja mu se mogu staviti u prijeboj te da pravo na obeštećenje obuhvaća i tražbine s naslova kamata koje su dospjele do trenutka nastupa osiguranog slučaja. Također odredbom ovog članka uređuje se da se pravo na obeštećenje depozita u stranoj valuti obračunava u kunama po srednjemu tečaju Hrvatske narodne banke, a koji je važio na dan nastupanja osiguranog slučaja.

Uz članak 8.

Člankom 8. ovog Zakona uređuje se rok u kojem je Hrvatska narodna banka obvezna donijeti rješenje o nastupu osiguranog slučaja, rok u kojem je dužna dostaviti to rješenje kreditnoj instituciji i Agenciji te obveza Hrvatske narodne banke da rješenje objavi u Narodnim novinama.

Nadalje, ovim člankom uređuje se obveza Agencije da poduzima mjere kako bi pripremila obeštećenje vjerovnika kreditne institucije unutar roka od tri mjeseca nakon što je nastupio osigurani slučaj.

Uz članak 9.

Obzirom da osigurani slučaj ne nastupa samo pokretanjem stečajnog postupka nad bankom ovim člankom se vrši odgovarajuće usklađivanje važećega teksta Zakona sa pravnom stečevinom.

Uz članak 10.

Ovim člankom propisuje se način na koji se podružnica inozemne kreditne institucije sa sjedištem u državi članici Europske unije može uključiti u sustav osiguranja kod Agencije. To uključuje obvezu uplate premije za uključivanje u sustav osiguranja depozita, obavještanje Agencije i Hrvatske narodne banke o svakoj promjeni u pogledu članstva i karakteristika sustava osiguranja u državi sjedišta kreditne institucije, postupak u slučaju neispunjavanja obveza kreditne institucije i postupak isključenja podružnice kreditne institucije iz sustava osiguranja.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisuje se način na koji se podružnica inozemne kreditne institucije sa sjedištem u državi koja nije članica Europske unije može uključiti u sustav osiguranja kod Agencije. To uključuje obvezu uplate premije za uključivanje u sustav osiguranja depozita, obavještanje Agencije i Hrvatske narodne banke o svakoj promjeni u pogledu članstva i karakteristika sustava osiguranja u državi sjedišta kreditne institucije, postupak u slučaju neispunjavanja obveza kreditne institucije i postupak isključenja podružnice kreditne institucije iz sustava osiguranja.

Uz članak 12.

Ovim člankom vrši se, u jednom djelu, usklađivanje izričaja i preciznije određivanje roka koji se odnosi na obvezu dostavljanja izvješća Agenciji i važeći tekst dopunjuje se odredbama koje daju ovlasti Hrvatskoj narodnoj banci da poduzme mjere u slučaju neplaćanja premije osiguranja.

Uz članak 13.

Ovim člankom usklađuje se tekst naslova sa izričajem iz ostalog teksta Zakona odnosno usklađivanje pojma tako da se umjesto banaka i stambenih štedionica navodi pojam kreditnih institucija.

Uz članak 14.

Ovim člankom daje se mogućnost Agenciji na poduzimanje određenih mjera za povećanje likvidnosti i solventnosti kreditne institucije s ciljem sprečavanja nastupa osiguranoga slučaja. Odredbom ovog članka uređuje se da ukupan iznos uloženi sredstava po navedenim mjerama ne smije prijeći 50% iznosa osiguranih depozita kreditne institucije.

Uz članak 15.

Odredbe ovog članka odnose se na korištenje i ulaganje Fonda odnosno definiraju se slučajevi u kojima se sredstva fonda mogu koristiti, slučajevi u kojima se sredstva fonda mogu ulagati.

Uz članak 16.

Člankom 16. preciznije nego u važećem Zakonu uređuje se obveza kreditne institucije da svojim klijentima kao i potencijalnim klijentima pruži obavijesti o sustavu osiguranja depozita te da te obavijesti moraju biti lako dostupne na hrvatskome jeziku i na latiničnom pismu u svim podružnicama i poslovnicaama kreditne institucije te na internetskoj stranici kreditne institucije. Kod podružnica kreditne institucije izvan Republike Hrvatske te obavijesti moraju se učiniti dostupnima na službenome jeziku države u kojoj se podružnica nalazi. Također odredbom ovog članka uređuje se da kreditna institucija ne smije klijentima i potencijalnim klijentima naplaćivati te obavijesti te da je kreditna institucija na zahtjev pojedinoga klijenta dužna pružiti dodatne informacije o sustavu osiguranja depozita Agencije, o uvjetima i postupku obeštećenja.

Nadalje odredbom ovog članka uređuje se i zabrana korištenja pripadnosti sustavu osiguranja svrhe u promidžbene svrhe.

Uz članak 17.

Odredbama ovoga članka uređuje se izričaj u važećem Zakonu na način da se riječi: "banka" i "stambena štedionica" u cijelom tekstu Zakona zamjenjuju riječima kreditna institucija čime se izričaj odredbi koje se ne mijenjaju usklađuje sa izričajem iz ovih izmjena i dopuna važećega Zakona.

Uz članak 18.

Odredbama ovog članka definira se stupanje na snagu ovoga Zakona odnosno stupanje na snagu pojedinih članaka ovoga Zakona.

VII. ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje osiguranje depozita u bankama radi zaštite depozita građana u slučaju pokretanja stečajnog postupka nad bankom.

(2) Osiguranje depozita u smislu ovoga Zakona provodi Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (dalje u tekstu: Agencija).

(3) Pod pojmom banka iz stavka 1. ovoga članka, u smislu ovoga Zakona, podrazumijeva se:

1. banka koja je od Hrvatske narodne banke dobila odobrenje za rad i koja je osnovana kao dioničko društvo sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
2. podružnica strane banke kojoj je Hrvatska narodna banka izdala odobrenje za rad, ako depoziti nisu pokriveni sustavom osiguranja u matičnoj zemlji i to do osiguranog iznosa utvrđenog ovim Zakonom,
3. stambena štedionica osnovana prema odredbama Zakona o stambenoj štednji i državnom poticanju stambene štednje.

Članak 2.

Pod depozitom u smislu ovoga Zakona podrazumijevaju se novčana sredstva građana u kunama ili stranoj valuti položena na račun kod banke na temelju ugovora o novčanom depozitu ili kao polog na štednu knjižicu te sredstva na tekućim računima i žiroračunima građana.

Članak 3.

(1) Na temelju ovoga Zakona ne osiguravaju se:

1. depoziti članova uprave i nadzornog odbora banke ili posebne uprave banke u banci u kojoj obavljaju ovu funkciju i s njima povezanih osoba,
2. depoziti dioničara koji sudjeluju s više od 5% dionica s pravom glasa u temeljnom kapitalu banke i s njima povezanih osoba,
3. depoziti koji ne glase na ime,
4. depoziti položeni pod značajno povoljnijim uvjetima od uobičajenih ili oni položeni uz financijske uvjete koji su pridonijeli pogoršanju stanja u banci, Uprava Agencije propisat će kriterije za primjenu ove odredbe,
5. devizni depoziti građana pretvoreni u javni dug Republike Hrvatske sukladno odredbi članka 1. Zakona o pretvaranju deviznih depozita građana u javni dug Republike Hrvatske (»Narodne novine«, br. 106/93.),
6. depoziti za koje je nadležno tijelo pravomoćnom odlukom utvrdilo da potiču ili su povezani s transakcijama i radnjama koje predstavljaju pranje novca u skladu sa zakonom koji regulira pranje novca,
7. depoziti u štedno-kreditnim zadrugama.

(2) Pod povezanim osobama iz stavka 1. ovoga članka podrazumijevaju se članovi uže obitelji i to: bračni drug ili osoba s kojom ona duže vrijeme živi u zajedničkom kućanstvu koje prema zakonu koji određuje bračnu zajednicu i obiteljske odnose ima zakonski položaj jednak onome koji ima bračna zajednica, djeca ili posvojena djeca te ostale osobe koje su pod skrbništvom osobe iz točke 1. i 2. stavka 1. ovoga članka.

Članak 4.

Agencija osigurava depozite građana u svakoj banci do uključivo visine od 100.000 kuna (sto tisuća kuna) u 100%-tnom iznosu.

Članak 5.

(1) Iznos osiguranog depozita građana u jednoj banci obračunavat će se kao ukupan iznos depozita građana, sukladno odredbi članka 2. ovoga Zakona, bilo da ih drži na jednom ili više štednih računa, tekućem računu i žiroračunu u domaćoj i/ili stranoj valuti do visine osiguranog iznosa iz članka 4. ovoga Zakona, u koji iznos su uključene i kamate do dana pokretanja stečajnog postupka nad tom bankom.

(2) Kamate na osigurane depozite u kunama i u stranoj valuti u slučaju pokretanja stečajnog postupka nad bankom obračunavaju se u visini kamatne stope po viđenju banke nad kojom je pokrenut stečajni postupak od dana pologa ili od zadnjeg pripisa kamata do dana pokretanja stečajnog postupka.

(3) Depoziti u stranoj valuti bit će isplaćeni u kunama, po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za istu valutu koji je vrijedio na dan pokretanja stečajnog postupka nad tom bankom.

Članak 6.

(1) Agencija će isplatiti osigurane depozite u slučaju pokretanja stečajnog postupka nad bankom.

(2) Osigurane depozite Agencija će isplatiti neposredno štedišama banke nad kojom je pokrenut stečajni postupak preko vlastite blagajne ili preko poslovnih banaka koje u ime i za račun Agencije provode isplatu osiguranih depozita ili na račun banke koja preuzima poslove štednje od banke nad kojom je pokrenut stečajni postupak.

(3) Agencija je dužna isplatiti osigurane depozite najkasnije u roku od 90 dana od dana pokretanja stečajnog postupka nad bankom, a iznimno u daljnjem roku od 90 dana na temelju posebne odluke Uprave Agencije.

(4) Agencija ima pravo na povrat isplaćenih osiguranih depozita u stečajnom postupku nad bankom.

Članak 7.

(1) Agencija neće priznavati dijeljenje depozita, odnosno prijenose sredstava s računa depozita na više osoba koji se provode u vrijeme kada banka nije u mogućnosti izvršiti naloge za plaćanje zbog toga što na računu banke nema pokrića ili bilo kakve promjene na računima depozita koje bi bile poduzete u cilju zlorabe prava na isplatu osiguranih depozita.

(2) Depoziti nastali dijeljenjem, odnosno prijenosom sredstava s računa depozita na više osoba ne uključuju se u osnovicu za obračun premije za osigurane depozite.

(3) Banka je dužna obavijestiti Agenciju o provođenju radnji iz stavka 1. ovoga članka odmah po nastanku, a najkasnije do isteka tromjesečja za koje se obračunava premija za osigurane depozite.

(4) U slučaju pokretanja stečajnog postupka nad bankom Agencija će u postupku isplate osiguranih depozita u osnovicu za isplatu uključiti samo ona stanja koja su postojala na računima depozita prije provođenja transakcija iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 8.

(1) Podružnica strane banke uključuje se u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj na temelju ovoga Zakona do visine i pod istim uvjetima propisanim za banke ako sustav osiguranja depozita ne postoji u državi u kojoj se nalazi sjedište strane banke ili je obuhvat osiguranja depozita manji nego u Republici Hrvatskoj.

(2) Razina i obuhvat osiguranih depozita u podružnici strane banke ne smiju prelaziti razinu i obuhvat određen zakonom i propisima Republike Hrvatske o osiguranju depozita.

(3) O sustavu osiguranja depozita, podružnica strane banke mora odmah po dobivanju

odobrenja za rad od strane Hrvatske narodne banke obavijestiti instituciju nadležnu za osiguranje depozita u Republici Hrvatskoj.

Članak 9.

(1) Premije za osigurane depozite obračunavat će se i plaćati tromjesečno, na temelju podataka o prosječnom stanju depozita iz izvješća o stanju ukupnih i osiguranih depozita građana (prosjeak zadnjeg dana svakog mjeseca u jednom tromjesečju) za prethodno tromjesečje, u visini od 0,125% za svako tromjesečje, na iznos osiguranih depozita.

(2) Banke su dužne Agenciji dostaviti izvješća iz stavka 1. ovoga članka u roku od 10 dana od zadnjeg dana tromjesečja.

(3) Banke su dužne premiju iz stavka 1. ovoga članka platiti najkasnije u roku od 15 dana od dana primitka računa Agencije.

OSNIVANJE BANAKA I STAMBENIH ŠTEDIONICA I OSIGURANJE DEPOZITA

Članak 12.

(1) Banke su dužne prije početka rada platiti u Fond osiguranja depozita iznos od 0,3% svog temeljnog kapitala na ime osiguranja depozita.

(2) Prilikom podnošenja prijave za upis osnivanja u sudski registar banke su dužne uz prijavu priložiti dokaz o uplati iznosa iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 17.

(1) Uplaćene premije za osigurane depozite uplaćene na temelju ovoga Zakona i ostali prihodi iz stavka 2. ovoga članka koje ostvari Agencija vode se na posebnom računu i čine Fond osiguranja depozita (u nastavku teksta: Fond).

(2) Sredstva Fonda sastoje se iz:

1. premije za osiguranje depozita naplaćene od banaka po odredbama ovoga Zakona,
2. sredstva naplaćena u stečajnim postupcima nad bankama po osnovi isplate osigurane štednje ili sredstva od naplate preuzetih potraživanja banaka nad kojima je pokrenut stečajni postupak,
3. prihodi od ulaganja slobodnih sredstava Fonda,
4. prihodi od izdavanja vlastitih obveznica Agencije uz državno jamstvo Vlade Republike Hrvatske,
5. prihodi iz državnog proračuna,
6. ostali prihodi.

(3) Sredstva Fonda Agencija koristi za isplatu osiguranih depozita građanima u slučaju stečaja banke, odnosno za namjenu utvrđenu ovim Zakonom.

(4) Sredstva Fonda, osim za namjenu iz stavka 3. ovoga članka, koriste se i za:

1. pokriće troškova nastalih u postupku isplate osiguranih depozita,
2. pokriće troškova nastalih u postupku naplate potraživanja Agencije iz stečajne mase banke,
3. troškove povezane s ulaganjima sredstava Fonda,
4. troškove zaposlenika Agencije i ostale troškove iz poslovanja Agencije vezane uz osiguranje depozita.

(5) Sredstva Fonda mogu se ulagati u:

1. kratkoročne zapise i druge kratkoročne vrijednosne papire izdane od strane Republike Hrvatske i Hrvatske narodne banke,
2. dugoročne obveznice i druge dugoročne vrijednosne papire izdane od strane Republike Hrvatske ili uz jamstvo Republike Hrvatske.

(6) Ako se sredstva Fonda osiguranja depozita ulažu u druge vrijednosne papire, za to je potrebna posebna odluka ministra financija.

INFORMIRANJE GRAĐANA

Članak 18.

(1) Banke moraju u svim prostorima u kojima posluju sa strankama na vidnom mjestu i na razumljiv način objaviti podatke vezane uz osiguranje depozita na temelju ovoga Zakona.

(2) Sadržaj objave iz stavka 1. ovoga članka propisuje direktor Agencije.